

Forrás: <http://www.folyoirat.tortenelemtanitas.hu/2010/12/a-nemzeti-osszetartozas-napjarol-es-a-kulhoni-tanulmanyi-kirandulasok-kerdeserol-01-04-11/>

A Nemzeti Összetartozás Napjáról és a külhoni tanulmányi kirándulások kérdéséről

Szerkesztői beszámoló az Apáczai Közalapítvány által szervezett 2010. október 12-i és 26-i tanácskozásokról

(Katona András)

Az idei év tavaszán lezajlott parlamenti választások eredményeként az Országgyűlés és az oktatási kormányzat új nemzetpolitikai döntéseket hozott, új kezdeményezéseket indított el, melyek oktatásügyünket, s ezen belül leginkább a történelemtanári társadalmat is érinthetik. Ezért tartottuk fontosnak, hogy egyrészt tájékoztassuk olvasóinkat, másrészt mi magunk is felhívással éljünk a témában.

A májusban összeült új Országgyűlés által hozott első törvények között szerepelt a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről szóló XLV. számú (1. melléklet), mely a trianoni békediktátum 90. évfordulójáról megemlékezve a magyarság történetének ezen szomorú napját a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánította. (Az aradi vértanúk, a holokauszt és a kommunista diktatúrák áldozatainak iskolai emléknapja mellett ez lett a negyedik ilyen emléknap.)

Az Apáczai Közalapítvány valós tartalmat kívánt adni a nemzeti összetartozásról szóló parlamenti döntésnek, ezért országos programot indított **HATÁRTALANUL!** címmel a határon túli magyar és a magyarországi diákok közötti személyes kapcsolatok kialakításának elősegítésére. 2010. május 27-én, Budapesten került sor a program nyilvános sajtóbemutatójára. Az esemény házigazdái *Rúzsza Magdi* előadóművész és *Gergely István* kétszeres magyar olimpiai bajnok vízilabda válogatott kapus voltak. E program nyomán 177 középiskola közel hatezer magyarországi szakközépiskolai és szakképzésben részt vevő diákja látogathatott el a szomszédos országok magyarlakta területeire 2010 májusa és októbere között.

Július 6-án *Pokorni Zoltán*, az Országgyűlés oktatási bizottságának elnöke már kibontakozó kormányprogramról beszélt, amikor a Nemzeti Összetartozás Napja

A Nemzeti Összetartozás Napjáról és a külhoni tanulmányi kirándulások kérdéséről

szellemében határon túli területekre szervezett osztálykirándulások részletesebb elképzeléseit taglalta. Eszerint az első két-három évben pályázati úton megvalósuló kormányzati támogatással, majd 2013–14-től már normatív módon kerülne sor ezeknek az osztálykirándulásoknak a megszervezésére. A program részesei az általános iskolák felső tagozatos diákjai és a középiskolások lennének. Mindehhez példamutatónak tartotta a minisztersége idején létrehozott Apáczai Közalapítvány HATÁRTALANUL! programját. Így nem lehet véletlen, hogy július 20-án *Hoffmann Rózsa* oktatási államtitkár *Csete Örsöt*, az Alapítvány elnökét kérte fel a határon túli tanulmányi kirándulások koncepciótervének az elkészítésére (*2. melléklet*).

Ennek a felkérésnek a megvalósítása érdekében az Apáczai Közalapítvány 2010. október 12-én és 26-án két tanácskozást hívott össze Báthori utcai székházában, felkért pódiumbeszélgetőkkel és résztvevőkkel a részletek kimunkálására. A továbbiakban erről a két tanácskozásról számolunk be, melyen meghívottként a Történelemtanítás szerkesztője is részt vett. Közben azonban, október 18-án az Országgyűlés – 308 igen szavazattal 41 ellenében – határozatot fogadott el az iskolai Nemzeti Összetartozás Napja bevezetéséről, a magyarországi és a külhoni magyar fiatalok közti kapcsolatok kialakításáról és erősítéséről a közoktatásban, valamint a Magyarország határain kívül élő magyarság bemutatásáról (*3. melléklet*). „Erdély menő, Vajdaság menő, Kárpátalja menő, a határaikon túl élő magyarság általában menő” – ezt a gondolatot szeretné meghonosítani a Magyarországon élő fiatalok fejében a parlamenti határozati javaslat.

Az október 12-i szakmai fórumon *Gloviczki Zoltán* közoktatásért felelős helyettes államtitkár elmondta, hogy a határozati javaslatot övező konszenzus azt mutatja: van politikai szándék arra, hogy az oktatásba új elemeket vigyenek be. Leszögezte azonban, hogy a projekt csak akkor lehet sikeres, ha a külhoni tanulmányi kirándulás a résztvevő diákok és tanárok számára lehetőségként és nem teherként jelenik meg. Hozzátette, hogy szerinte nem szükséges nemzetpolitikai célokat „integrálni” a közoktatásba, ehelyett inkább magától értetődőként kell kezelni azt, hogy az iskolának a nemzettudat erősítése is célja. Hangsúlyozta a pedagógusok szerepét a külhoni tanulmányi kirándulások kapcsán: őket megfelelő előkészítéssel, támogatással „át kell segíteni az első élményen” ahhoz, hogy működőképes legyen a program.

A Nemzeti Összetartozás Napjáról és a külhoni tanulmányi kirándulások kérdéséről

Csete Örs, az Apáczai Közalapítvány igazgatója kiemelte, hogy a határon túli iskolák fogadóképessége véges, hiszen csak minden nyolcadik magyarul tanuló fiatal jár iskolába Magyarország határain kívül. A Közalapítvány szakképző iskolák körében végzett kutatása szerint minden hetedik magyarországi iskolának van kapcsolata határon túli intézménnyel, azonban míg a magyarországiaknak átlagosan 1-2 kapcsolatuk van, addig a külhoni iskolák esetében ez a szám magasabb, és van olyan intézmény, amelynek 4-5 kapcsolata is van magyarországi iskolával. Véleménye szerint lehetőséget kell teremteni az iskolák számára a külhoni utazáshoz, és a pályázó pedagógusokon múlik, hogy ezt hogyan töltik meg tartalommal. Elmondta, hogy mivel a program legfőképp fiatalokról szól, a fiatalok nyelvén kell azt kommunikálni: a távlati cél az, hogy „menő” legyen magyarnak lenni. Jelezte, hogy a Közalapítvány a külhoni tanulmányi kirándulással kapcsolatos szakmai vélemények, tapasztalatok, elképzelések felmérése céljából a közeljövőben elektronikus kérdőívvel keresi meg valamennyi közoktatási intézmény vezetőjét. (Ez azóta megtörtént, a válaszok összegzése folyik, és rövidesen nyilvánosságra is kerül.)

Cservenka János, a Hidaskürti Magán Szakközépiskola alapítója elmondta, hogy az általa vezetett iskoláknak már az indulástól céljuk volt, hogy a külhoni és magyarországi diákokat, pedagógusokat közelebb hozzák egymáshoz, a fiatalok magyarságtudatát elmélyítsék. Testvériskolai kapcsolataik keretében megvalósult programok során arra törekedtek, hogy a magyarországi és a külhoni iskolák egyenrangú felekként vegyenek részt.

Pungurné Császár Judit, a nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola tanára, a HATÁRTALANUL! programban szerzett tapasztalatai szerint a külhoni témát be kell vinni iskolai keretek közé, és erre a pedagógusokat is fel kell készíteni. A programot pályázati formában kellene folytatni, mivel a kiutazások minőségét csak úgy lehet garantálni, ha rangja van a kiutazásnak, ha az ehhez való jogot el kell nyerni, és emellett gondot kell fordítani arra is, hogy az eredményeket hogyan kommunikálják. A projektvezető a leghatékonyabb programtípusnak a külhoni diákokkal való együttműködést tartja, de ebben az esetben a kapcsolattfelvétel elősegítése érdekében a külhoni iskolák véleményét is meg kell kérdezni.

Győri József, a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumának és Kollégiumának igazgatója szerint fontosak a határon túl szerzett személyes

A Nemzeti Összetartozás Napjáról és a külhoni tanulmányi kirándulások kérdéséről

tapasztalatok. Kiemelte a diákok felkészítésének és a tapasztalatok megbeszélésének fontosságát: szerinte a fiatalok sokszor csak egy idealizált képpel rendelkeznek a külhoniakról, a kiutazás során tapasztaltak értelmezéséhez, magyarázatához a pedagógusok segítségére van szükség. Véleménye szerint a célirányosan, a diákok válogatásával, és nem feltétlenül osztálykeretben szervezett programok hatékonyabbak. Rámutatott arra is, hogy a diákokat azon a nyelven lehet megszólítani, ahogy ők kommunikálnak. Felhívta a figyelmet arra is, hogy ha nagy tömegek indulnak a népszerű külhoni turistacélpontok irányába, az a fogadó településeknek és iskoláknak terhes is lehet.

Halzl József, a Rákóczi Szövetség elnöke szervezetük tevékenységeiről beszélt: ők 1994-től szerveznek olyan programokat, melyek a fiatalok nemzettudatát próbálják erősíteni. Véleménye szerint a nemzeti ünnepek közös megünneplése lehet egy sikeres projekt, mivel itt a fiatalok egy közös eseményre készülnek, és az ünnep emelkedett hangulata segít az esetleges különbözőségek áthidalásában. Szerinte a programok célja a civil társadalmi aktivitás elősegítése, az atomizáltság csökkentése, melyet a Szövetség az alulról jövő kezdeményezések, tagszervezeteik tevékenységeinek felkarolásával próbál elősegíteni. Kiemelte, hogy arra kell törekedni, hogy a kialakuló kapcsolatok ne egyszeri találkozást, hanem egy hosszabb távú kapcsolat kezdetét jelentsék.

Pauló Tamás, a Kozma Lajos Faipari Szakközépiskola tanára, a HATÁRTALANUL! program egyik projektvezetője már 12 éve szervez külhoni alkotótáborokat. Tapasztalatai szerint a magyarságtudatot a középiskolás-korú fiatalok körében nem lehet tudatosan, explicit módon erősíteni, erre inkább a konkrét tapasztalatszerzést, a határon túli fiatalokkal való együttműködést tartja megfelelőnek. Célja, hogy a résztvevő fiatalok számára a közösen végzett tevékenységek, az ott töltött idő élményt jelentsen, és ehhez elengedhetetlen, hogy a fiatalokat partnerként kezeljék a projektvezetők.

A kerekasztal-beszélgetést követő vitafórum keretében több, a külhoni tanulmányi kirándulások megszervezésével kapcsolatos hozzászólás is érkezett. *Katona András* a Történelemtanítás online folyóirat nevében közlési felületet ajánlott fel a konkrét elképzelések és tapasztalatok bemutatására; egyetemi történelem szakmódszertanos oktatóként pedig a tudományos diákköri munkában látott lehetőséget a program előkészületeibe való bekapcsolódásra. Leginkább azonban a

A Nemzeti Összetartozás Napjáról és a külhoni tanulmányi kirándulások kérdéséről

tanárjelölteknek szervezendő hasonló tanulmányi kirándulások nevelőerejét hangsúlyozta. *Dr. Borsodi Csaba*, az ELTE oktatási rektorhelyettese ugyancsak támogatásáról biztosította a programot, és egy szakirányú továbbképzési terv kidolgozására tett javaslatot. Elnökként felajánlotta a Magyar Történelmi Társulat Tanári Tagozata támogatását is, akárcsak *Kopcsik István*, a Történelemtanárok Egyletének alelnöke, aki rámutatott, hogy a lebonyolításban a tanárképzés, a tanárok felkészítése és az anyagi finanszírozás mikéntje lesz a döntő.

Bedő Stella, a keszthelyi Közgazdasági Szakközépiskola tanára szerint a külhoni témát tematikus hetek formájában is be lehet építeni az oktatásba. Felajánlotta, hogy ilyen irányú tapasztalatait szívesen megosztja az érdeklődőkkel. *Szalánczy Gábor*, az Európa 2000 Középiskola tanára kiemelte, hogy a határon túl is vannak olyan iskolák, amelyeknek rossz tapasztalatai vannak a Magyarországról hozzájuk látogatókkal, így a program során érdemes a külhoni iskolák motiválására, bevonására is hangsúlyt fektetni. *Váliné Nagy Zsuzsa*, a Szolnoki Műszaki Szakközép- és Szakiskola tanárának javaslata szerint minden iskolában szükséges lenne egy olyan elkötelezett személy, aki a témával foglalkozik, összefogja azt. *Butola Zoltán*, a seregélyesi FMÖ Eötvös József Szakképző Iskola és Kollégiumának igazgatója a közös tevékenységek kapcsán a sportrendezvények támogatását javasolta. *Tóth Katalin*, a Kiskunfélegyházi Szakképző Intézmény és Kollégium tanára a program jutalmazó erejének (a részvétel jutalom legyen a diákok számára) megtartását hangsúlyozta.

A mintegy 10 további hozzászóló a HATÁRTALANUL! programmal kapcsolatos tapasztalatairól, a program fejlesztésének lehetőségeiről beszélt, valamint a már elhangzottakhoz kapcsolódva kiegészítéseket fogalmazott meg.¹

Az október 26-i tanácskozáson már mintegy 130 résztvevő előtt *Hoffmann Rózsa* oktatási államtitkár is megjelent. Hangsúlyozta, hogy a „magyar politikai határokon belül” élő diákok gondolkodásában pótolják, illetve tegyék a helyükre azokat az ismereteket, amelyek hiányosak. Szerinte a magyarságismeret megerősítésének egyik eleme lesz az iskolai emléknapi bevezetése, a másik pedig a külhoni tanulmányi kirándulások megszervezése állami támogatással a közoktatás éve alatt. Az az elhatározásuk, hogy *összegyűjtik a javaslatokat, a jó ötleteket és közkinccsé teszik azokat*. Hozzáfűzte, hogy a pedagógusképzésbe is be kell emelni a program egy-két elemét. Ismételten rámutatott arra: nagyon fontos orvosolni azokat

A Nemzeti Összetartozás Napjáról és a külhoni tanulmányi kirándulások kérdéséről

a hiányokat, amelyeket az elmúlt évtizedek oktatási rendszere nem tett meg. Ezek a fájdalmas hiányok mutatkoztak meg hat évvel ezelőtt a kettős állampolgárságról tartott népszavazásnál az emberek közömbösségében. Az olyan nemzet, amely saját múltját, történelmét nem ismeri, szegényes sorsra van ítélve – hangsúlyozta.

Csete Örs jelentős lépésnek nevezte, hogy a magyarlakta területekre eljuthat minden, közoktatásban tanuló diák. Kiemelte, hogy az emléknappal az egyes tanintézmények falai közé bekerülnek a külhoni magyarságról szóló ismeretek. Úgy vélte, a nemzeti összetartozás június 4-ei iskolai emléknapja a külhoni tanulmányi kirándulásokra való szellemi-lelki felkészülés kiemelkedő alkalmává válhat. Ennek érdekében *konkrét projektekkel, módszertani segítséggel* készülnek, hogy a pedagógusok át tudják adni diákjaiknak azt az alapvető igazságot, miszerint *„haza sok van, de magyar nemzet csak egy, s a világon bárhol élő magyarság összetartozik, határtalanul”*. Felidézte – többek között – azt is, hogy az Apáczai Közalapítvány minden közoktatási intézmény vezetőjét megkereste egy kérdőívvel, melyben az intézményvezetők kifejthetik a témával kapcsolatos álláspontjukat.

Győri József, a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumának igazgatója elmondta, a program valóban alkalmas arra, hogy összetartozást hirdessenek. Hozzátette: a pedagógusok szerint elsősorban *továbbképzésekre*, illetve *segédanyagokra, tablókra, térképekre és filmekre* lenne szükség.²

A pódiumbeszélgetés többi résztvevőjének és a hozzászólóknak a véleményét hely- és időtakarékoság okán nem közöljük. Úgy véljük, így is sikerült képet alkotni az elképzelésekről. Mit várunk olvasóinktól?

Nem nehéz megjósolni, hogy ennek a programnak az előkészítésében és megvalósításában a történelemtanároknak döntő szerepe lesz. Ezt jól jelzi, hogy ez év május 11-én az Apáczai Közalapítvány történelemtanárokat keresett a HATÁRTALANUL! programhoz kapcsolódó felkészítő/értékelő órák helyszíni ellenőrzésére és szakmai értékelésére, projektlátogatásra. Tehát a szakmaiságot leginkább mi adhatjuk a programhoz, miközben ezek a tanulmányi kirándulások nem csak, megkockáztatom nem is elsősorban magyar történelmi emlékeket felkutató és meglátogató rendezvények lesznek, hanem nagyrészt a határon túli magyar diáktársakkal és tanár kollégákkal való kapcsolatfelvétel és –ápolás alkalmai. De fel kell hívnunk múltunk közös emlékeire, emlékhelyeire és eseményeire is a figyelmet, ami gondos részünkről is gondos előkészületeket, komoly felkészülést igényel.

A Nemzeti Összetartozás Napjáról és a külföldi tanulmányi kirándulások kérdéséről

Ehhez várjuk a kollégák, munkaközösségek javaslatait, ötleteit, akár konkrét projektek, módszertani segédanyagok formájában, de szívesen adunk közre útvonal- és programterveket, táblákat, térképeket, képsorokat, filmeket is. Ezeket – akár a honlapunkon, akár folyóiratunkban – örömmel tesszük közzé, megindítva egy nagy közös, együtt gondolkodást a nemes és szép feladat, a békés, határokon átnyúló nemzetegyesítés megvalósítására. Ne fordulhasson többé elő, hogy „lerománnozzuk” Erdélyből érkező honfitársainkat, idegenként kezeljük határainkon túlról érkező magyar testvéreinket. Ebben szeretne közreműködni folyóiratunk és portálunk a maga szerény eszközeivel, lehetőségeivel.

MELLÉKLETEK

1. melléklet

2010. évi XLV. törvény a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről

Mi, a Magyar Köztársaság Országgyűlésének tagjai, azok, akik hiszünk abban, hogy Isten a történelem ura, s azok, akik a történelem menetét más forrásokból igyekszünk megérteni, hazánkért és a magyar nemzet egészéért, az Alkotmányban rögzített felelősségünk jegyében, a magyarság egyik legnagyobb történelmi tragédiájára, a történelmi Magyarországot szétdaraboló, s a magyar nemzetet több állam fennhatósága alá szorító, 1920. június 4-én aláírt békediktátumra emlékezve, számot vetve e békediktátum által okozott politikai, gazdasági, jogi és lélektani problémák máig tartó megoldatlanságával, egyaránt tiszteletben tartva a magyar nemzet érdekeit és más nemzetek jogát arra, hogy a magyarság számára fontos kérdésekről másként gondolkodjanak, attól a céltől vezettetve, hogy e cselekedettel hozzájárulunk a Kárpát-medencében együtt élő népek és nemzetek kölcsönös megértésen és együttműködésen alapuló békés jövőjéhez, s egyúttal a XX. század tragédiái által szétdarabolt Európa újraegyesítéséhez, a következő törvényt alkotjuk:

1. § A Magyar Köztársaság Országgyűlése tisztelettel adózik mindazon emberek, közösségeik és azok vezetői, illetve az ő emlékük előtt, akik 1920. június 4., a magyar nemzet külső hatalmak által előidézett igazságtalan és méltánytalan szétszaggatása után áldozatvállalásukkal és teljesítményükkel lehetővé tették, hogy e tragédiát követően a magyarság mind szellemi, mind gazdasági értelemben képes volt újra megerősödni, s képes volt túlélni az ezt követő újabb történelmi tragédiákat is. Az Országgyűlés fejet hajt mindazon nők és férfiak, illetve az ő emlékük előtt, akik e küzdelemben az elmúlt kilencven év során magyarságukért hátrányt, sérelmet szenvedtek, külön megemlékezve azokról, akik az életüket kényszerültek áldozni nemzeti önazonosságuk vállalásáért. Az Országgyűlés elismeréssel emlékezik meg mindazokról, akik nem magyar emberként vállaltak szolidaritást a magyarsággal.

2. § A Magyar Köztársaság Országgyűlése megállapítja, hogy a trianoni békediktátum által felvetett kérdések történelemből ismert eddigi megoldási kísérletei

A Nemzeti Összetartozás Napjáról és a külhoni tanulmányi kirándulások kérdéséről

- mind az idegen hatalmak segítségével végrehajtott újabb határmódosítások, mind a nemzeti önazonosságnak a nemzetköziség ideológiája jegyében történt felszámolására irányuló törekvések - kudarcot vallottak. Ebből kiindulva az Országgyűlés kinyilvánítja, hogy a fenti problémák megoldását csak a nemzetközi jogi szabályok által kijelölt keretek között, demokratikus berendezkedésű, szuverenitásuk birtokában lévő, polgáraik és közösségeik számára gyarapodó jólétet, jogbiztonságot és a gyakorlatban is érvényesülő jogegyenlőséget biztosító, egyenrangú országok kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködése eredményezheti, melynek kiindulópontja csak az egyének - a nemzeti önazonosság megválasztását is magában foglaló - szabadsága, s a nemzeti közösségek belső önrendelkezéshez való joga lehet. Az Országgyűlés ugyanakkor elítél minden olyan törekvést, amely az adott állam területén kisebbségben élő nemzetrészek asszimilációjának előidézésére irányul.

3. § A Magyar Köztársaság Országgyűlése kinyilvánítja, hogy a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme. Ebből kiindulva az Országgyűlés megerősíti Magyarország elkötelezettségét a magyar nemzet tagjainak és közösségeinek egymással való kapcsolatuk fenntartására és ápolására, és az Európában elfogadott gyakorlatot alapul vevő közösségi autonómia különböző formáira irányuló természetes igényének támogatására.

4. § A Magyar Köztársaság Országgyűlése kötelességének tekinti arra inteni a nemzet ma élő tagjait és a jövő nemzedékeit, hogy a trianoni békediktátum okozta nemzeti tragédiára mindörökké emlékezve, más nemzetek tagjaiban okkal sérelmeket keltő hibáinkat is számon tartva, s ezekből okulva, az elmúlt kilencven esztendő küzdelmeiben az összefogás példáiból, a nemzeti megújulás eredményeiből erőt merítve, a nemzeti összetartozás erősítésén munkálkodjanak. Ennek érdekében az Országgyűlés június 4-ét, az 1920. évi trianoni békediktátum napját a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánítja.

5. § Jelen törvény 2010. június 4-én lép hatályba.

A Nemzeti Összetartozás Napjáról és a külhoni tanulmányi kirándulások kérdéséről

2. melléklet

Nemzeti Erőforrás Minisztérium
Oktatásért Felelős Államtitkár

Iktatószám: OK-4230/2010

Csete Örs
Igazgató Úr részére
Apáczai Közalapítvány

Tisztelt Igazgató Úr!

A Magyar Országgyűlés a közeljövőben döntést hoz arról, hogy a kormányzat tegyen javaslatot a nemzeti összetartozás napja iskolai bevezetésének, valamint a határon túli tanulmányi kirándulásnak továbbá a Magyarság Háza oktatási és módszertani intézmény szakmai és finanszírozási hátterét biztosító jogszabályok kidolgozására illetve módosítására.

Ehhez kapcsolódóan szükséges az erről szóló indítvány és a majdani határozat alapos áttekintése, a megvalósítás elemeinek és körülményeinek részletes számbavétele. Az Apáczai Közalapítványnak a külhoni magyar oktatásügyben felhalmozódott évtizedes tapasztalatai, egyúttal a 2009-ben elindított Határtalanul! Program kidolgozásában és értékelésében végzett operatív munkája alapvető a szóban forgó oktatási programok sikeres előkészítése és megvalósítása tekintetében.

Fentiek alapján felkérem Önt, hogy az Apáczai Közalapítvány, mint projektiroda keretei között készítse elő a nemzeti összetartozás napja iskolai bevezetésének, valamint a határon túli tanulmányi kirándulás megvalósításának továbbá a Magyarság Háza oktatási és módszertani intézmény létrehozásának előzetes koncepció tervét.

Vonatkozó tevékenységét külön díjazás nélkül végzi, a megbízás visszavonásáig. Munkájának eredményéről koncepció tanulmányban számoljon be, 2010. november 30-ig.

Budapest, 2010. július 21.

A HATÁRON TÚLI MAGYAR OKTATÁSI ÉS MÓDSZERTANI INTÉZMÉNYEK APÁCZAI KÖZALAPÍTVÁNY	
2010. JÚL. 21	Iktatószám: OK-4230
Megvalósítási forma:	Szakmai rész:
Előzetes koncepció:	Előzetes

Üdvözlettel:

Dr. Hoffmann Rózsa

3. melléklet

101/2010. (X. 21.) OGY határozat

az iskolai Nemzeti Összetartozás Napja bevezetéséről, a magyarországi és a külföldi magyar fiatalok közti kapcsolatok kialakításáról és erősítéséről a közoktatásban, valamint a Magyarország határain kívül élő magyarság bemutatásáról

1. A Magyarországon és a határon túl élő magyarság kapcsolatainak erősítése, egymás jobb megismerése érdekében az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy

a) készítse elő iskolai emléknap bevezetését a 2010/2011-es tanévtől a Nemzeti Összetartozás Napján, amely emléknap a trianoni döntésről szóló iskolai megemlékezések mellett a Kárpát-medencei magyar testvériskolai és diákközösségi kapcsolatok elmélyítését segíti elő;

b) tekintse át a szomszédos országokba irányuló iskolai tanulmányi kirándulások, a Kárpát-medencei magyar testvériskolák együttműködésének, különösen a cseretáborozásoknak a tapasztalatait, és ezek alapján készítsen országos programot abból a célból, hogy valamennyi közoktatásban tanuló magyar fiatal legalább egyszer a magyar állam támogatásával eljusson a szomszédos országok magyar lakta területeire, és cserekapcsolatok keretében minél több külföldi magyar diák juthasson el Magyarországra, továbbá tegyen javaslatot a program 2013-ig pályázati úton, azt követően normatív módon történő finanszírozására;

c) vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a Nemzeti Erőforrás Minisztérium bevonásával 2012. december 31-ig létrejöjjön a Magyarság Háza, amely a Magyarország határain kívül élő magyar közösségeket, a nemzeti teljesítmény legfontosabb példáit bemutató anyanyelvi, oktatási és közművelődési intézmény, a Nemzeti Összetartozás Napja iskolai megemlékezéseit és a tanulmányi kirándulásokat támogató módszertani központ.

2. Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy 2010. december 31-ig tegyen javaslatot azon jogszabályok módosítására, indokolt esetben új jogszabályok alkotására, amelyek a fentiek szakmai és finanszírozási hátterét biztosítják.

3. Ez a határozat a közzététele napján

JEGYZETEK

1. Az Apáczai Közalapítvány Fóruma nyomán:
[http://www.apalap.hu/display/egyeb/?egyeb_display\[keyvalue\]=44](http://www.apalap.hu/display/egyeb/?egyeb_display[keyvalue]=44)) [2010. november 26.]
2. Az Apáczai Közalapítvány Fóruma nyomán:
[http://www.apalap.hu/display/egyeb/?egyeb_display\[keyvalue\]=45](http://www.apalap.hu/display/egyeb/?egyeb_display[keyvalue]=45) [2010. november 26.]